

ספר

אדרא זוטא

מהתנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זללה"ה

עם פירוש

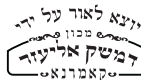
דמשק אליעזר

מכבוד קדושת אדונינו מורינו ורבינו
הגאון הקדוש המקובל האלקי
שר בית הזהר מרן

רבי אליעזר עבי סאפרין זצוק"ל

בן ב"ק אדמו"ר שר התורה והזהר
עמוד עבודה והיראה רשכבה"ג הגאון הקדוש מרן
רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל סאפרין זצוק"ל

מקאמרנא

עיה"ק ירושלים תובב"א
שנת ה'תשע"ג לפ"ק

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

נתנאל סאפרין

בכ"ק אדמו"ר הגה"ק רבי שלום זצוק"ל

מקאמרנא

רח' ארזי הבירה (מעלות דפנה) 45/9

ירושלים

בס"ד יום חמישי כ' שבט התשע"ג עיה"ק ירושלים תובכ"א
יום בשורה הוא אשר זכה בני היקר הרה"ג הרה"ח מו"מ בנוב"ג מוה"ר יהודה
אריה סאפרין שליט"א, ראש כולל להוראה 'קול יעקב' קאמרנא. לאדפסי
אידרא פירוש 'דמשק אליעזר' מאא"ז הגה"ק המקובל האלקי רבינו **אליעזר צבי
סאפרין מקאמרנא** זצוק"ל על 'האידרא זוטא' להתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי
זיע"א, שהוא אחד מספרי היסוד לחכמת הקבלה ביהד עם האידרא רבא וספרא
דצניעותא.

הנה גילוי האידרא זוטא גילה אותו רשב"י זיע"א ביום פטירתו כמ"ש בהתהלתו,
ויום פטירת רשב"י זיע"א כתוב בפע"ח (דפוס דובראוונא דף קכ"ד טו"ד) שפטירת
רשב"י הוא ביום ל"ג בעומר, וכן הוא המובן בשער התפילה להרח"ז שנדפס
מכת"ק (דף ש"ב ע"ב) א"ל מורי ז"ל כי ראה בהק"ץ את רשב"י עומד על קברו ואמר
לו אמור לאיש הזה אברהם הלוי כי למה אומר נחם ביום שמעתינו והיינו בל"ג
בעומר, וכן הוא בכ"ק של בנו מהרש"ו ז"ל בשער הכוונות שלו, ויום שמועה הוא
יום פטירה כמ"ש בגמ' מועד קטן (דף כ' ע"א), (אולם בשעה"כ הנדפסים שינוי וכתבו
ביום שמחתינו וצ"ע).

וחשיבות גדולה היא ללמוד האידרא זוטא ביום פטירתו, שיהא שפתותיו דובכות
בקבר, וכמ"ש בגמ' יבמות (דף צ"ו ע"ב) מאי דכתיב אגורה באהלך עולמים וכי
אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים, אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של
עולם יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז, דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון
בן יוחי כל ת"ח שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובכות בקבר.
ואסיים בזה שיוכה בני היקר הרה"ג הנ"ל תמיד להגדיל תורה ולהאדירה ובפרט
בתורת רבותינו הקדושים זיע"א וזכותם יגן עליו לראות הרבה נחת מכל
יצאי חלציו, בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות ע"ד יש"ס אבוה"ק זיע"א,
ותורה וגדולה יתאחד על שולחנו מתוך הרחבת הדעת וקדושה אמן. ונזכה כולנו
יחד לילך בדרך הסלולה של אבותינו הקדושים זיע"א, עד ביאת גוצ"א.

הכו"ח לכבוד התורה ולומדיה ולכבוד אא"ז המחבר הקדוש זיע"א

נתנאל סאפרין

בהגה"ק מוה"ר שלום זצוק"ל

מקאמרנא

הַאֲדְרָא זֹטָא קְדִישָׁא

תִּנְנוּ רַבְנֵינוּ, בְּשַׁחֲלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, עָאָלוּ קַמֵּיהּ, רַבִּי פִּנְחָס, וְרַבִּי חֵיָיא, וְרַבִּי אֲבָא, אָמְרוּ לֵיהּ, מַאֲן (דְּהוּא) קְיָיֵמָא דְעֻלְמָא שְׂכִיב, אָמַר לֵוִי, לָא בִּי דִּינָא דְלַעֲיָלָא מְעִינִין בְּדִינָאי, דְּהָא אֲנָא הוּאִי דְלִית אֲנָא מִתְיַיְהִיב לְמַלְאכָא וְלְדִינָא דְלַעֲיָלָא, דְּאֲנָא לָאו בְּשַׁאֲרַי בְּנֵי נִשְׂאָ.

דְּמִשְׁקֵי אֲלִיעֶזֶר

הַאֲדְרָא זֹטָא קְדִישָׁא

לפי שמיירי כאן מתקונא זו"נ שהם בגלות בקטנות, ורשב"י כל ימיו היה גורם גדלות שלהם עד שבאו לידי יהודים קדושים, לזה על שם תיקון זעיר אנפין קרא לאדרא זו בשם 'זוטא'. ו'קדישא' הוא על שם המוחזין הנקראים קודש, שהיה ממשיך תמיד על ידי חדושי סודות התורה שהיה מחדש בכל יום. ולשון 'האדרא', מלשון אדיר במרום ה' (תהלים צג ד), ולפי שאצל ז"א נכלל בגדלותו מכל העולמות מא"א ואו"א, שעבור זה יש בו שם הוי"ה ב"ה הכולל כל העולמות מא"ס ב"ה עד סוף עולם העשייה, וכן בסדר כל העולמות כולם נכללין בו, כדאיתא בלק"ת (ישעיה) ע"פ במחו בה' עדי עד כי בוי"ה הוי"ה צור עולמים (ישעיה כו ד) ע"ש, לזה נאמר גם כן אדיר במרום ה'.

תִּנְנוּ רַבְנֵינוּ, בְּשַׁחֲלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, עָאָלוּ קַמֵּיהּ, רַבִּי פִּנְחָס, וְרַבִּי חֵיָיא, וְרַבִּי אֲבָא נִרְאָה מִכָּאן שֶׁאִמַר סַתָּם רַבִּי פִּנְחָס שֶׁהוּא אֵינוֹ רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יֵאִיר, כִּי מִלְקַמֵּן נִרְאָה שְׂבִיטֵי גְדוּלוֹת רִשְׁבִּי קוּדָם פְּטִירְתּוֹ הִיָּה כִּבְר רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יֵאִיר נִסְתַּלַּק מְעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אָמַר שֶׁבַעַת פְּטִירַת רִשְׁבִּי מְעוּהָז הִיָּה רִפְבִּי בֵּא אֲצִלוּ בְּבַחֲינַת נִשְׁמַתּוֹ לְבַד, כְּדֵאִיתָא לְקַמֵּן (דף רפח) אָמַר רִשְׁבִּי בְּיוֹם פְּטִירְתּוֹ הָא רִפְבִּי הָכָא אֲתִקִּינוּ דוֹכְתָא, שֶׁמִּשְׁמַע שֶׁנִּשְׁמַתּוֹ לְבַד בֵּאָה אֲצִלוּ, וְכֵן כִּיּוּצָא בּוֹ בְּסִפְר גִּלְגּוּלִים הַגְּדוּל (הַקְּדָמָה ט) שֶׁהוּא מְסוּפֵק בְּדַבְרֵי אִם הוּא רִפְבִּי אוֹ לֹא, וּמִיּוֹרֵי מִרְבֵּי פִּנְחָס אַחֲרַי, שֶׁנִּרְאָה בְּכָאן שֶׁהוּא בֵּא בַחֲיִיו בְּגוֹפּוֹ, וְלְקַמֵּן מִיּוֹרֵי מִנְשַׁמְתּוֹ לְבַד שֶׁל רִפְבִּי ע"ה מִמַּש. אָמְרוּ לֵיהּ, מַאֲן דְּהוּא קְיָיֵמָא דְעֻלְמָא שְׂכִיבָה שֶׁלֶךְ הָעוֹלָם עוֹמֵד, וְעוֹד שְׂבַכְחָה זְכוּתְךָ הַגְּדוּל הָעוֹלָם וְ"ק דו"א הִיָּה קִיָּים וְלֹא נִתְקַמֵּן מִמְקוֹמוֹ שְׁלֹו, שְׂכִיבָה בְּחוּלָה הַהוּא, אָמַר לֵוִי רִשְׁבִּי ע"ה, לָא בִּי דִּינָא דְלַעֲיָלָא מְעִינִין בְּדִינָאי, דְּהָא אֲנָא הוּאִי דְלִית אֲנָא מִתְיַיְהִיב לְמַלְאכָא וְלְדִינָא דְלַעֲיָלָא, דְּאֲנָא לָאו בְּשַׁאֲרַי בְּנֵי נִשְׂאָ.

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, פוק חזי אי הכא רבי יצחק, דאנא מערבנא ליה, אימא ליה דיסדר מלוי, ויתיב לגבאי זבאה חולקיה.

קם רבי שמעון, ויתיב וחייד וחדי, אמר אן אנון חבריא, קם רבי אלעזר ואעיל לון, ויתבו קמיה, זקיף ידוי רבי שמעון ומצלי צלותא, והוה חדי, ואמר, אנון חבריא דאשתקחו בבי אדרא יודמנון הכא.

נפקו בלחו, ואשתארו רבי אלעזר בריה, ורבי אבא, ורבי יהודה, ורבי

דמשק אליעזר

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, פוק חזי אי הכא רבי יצחק שהוא אחד מהחברייא, דאנא מערבנא ליה רשב"י ע"ה ערב בעדו והוציא אותו ממות לחיים, כדאיתא בווהר (ויהי רחמ). אימא ליה דיסדר מלוי שהוא יסדר כל חדושי סודות התורה שאחדש עתה, ויתיב לגבאי ויכנס לכאן וישב אצלי, זבאה חולקיה שהוא זוכה לסדר חדושי סודות התורה של עתה, וכן זכאה חולקיה שזוכה לישב עתה לפני.

קם רבי שמעון קם על רגליו ממש, ויתיב וחייד וחדי אחר שקם על רגליו השיב עצמו בחזרה תיכף ומיד ונראה בפניו שמחויך ושמה, והרב הקדוש ר' יעקב מאראגי זלה"ה כתב, קם רבי שמעון ויתיב וחייד וחדי, פירוש שקם לכבוד השכינה שבאה אצלו בעת ההוא, ואח"כ ישב ושחק ושמה, פירוש אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה (שבת ל:), אמר אן אנון חבריא אלו חברים שהיו יושבים בחדר אחרת, קם רבי אלעזר ואעיל לון רבי אלעזר עמד משיבה שלו וקרא לחברייא להכניסם אצל רבי שמעון אביו, ויתבו קמיה רבי שמעון צוה להם לישב אצלו, זקיף ידוי רבי שמעון ומצלי צלותא קרא קריאת שמע והתפלל תפלת שחרית, כשתחשוב ה' אצבעות היד הנקראים גוד"ל אצב"ע אמ"ה קמיוצ"ה זר"ת י"ה, עולה אלף קי"ח מספר יהוד שמ"ע ישראל הוי"ה אלהינו הוי"ה אח"ד, וזהו תחלה זקיף ידוי ב' ידים בפסוק שמע ישראל וגו', ואח"כ התפלל תפלת שחרית, ונהה חדי שהיה אז חולה והיה יכול לקרות ק"ש ולהתפלל, לזה היה שמה כדמצינו כיוצא בו ברז"ל (ברכות ל:) שהיו שמחים ואמרו תפילין מנחנו, ואמר, אנון חבריא דאשתקחו בבי אדרא רבא קדישא, יודמנון הכא באדרא זוטא ההוא.

נפקו בלחו שחזור על דבריו שהאש הקודש סיבב את ביתו, ואז יצאו כולם בפחד גדול, ואשתארו ונשארו החברייא לבד, לזה חושב עתה שמות החברייא

חד אַרְחָא דְנְהִיר בְּפִלְגּוּתָא דְשַׁעְרֵי, דְנִפְקֵי מִמּוּחָא, הוּא אַרְחָא דְנְהִירִין
 בֵּיה צְדִיקִיָּא לְעֵלְמָא דְאֵתִי, דְכְתִיב (משלי ד יח) וְאֵרַח צְדִיקִים כְּאֹר
 נֹגַהּ וְגו', וְעַל דָּא כְתִיב (ישעיה נח יד) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יְהוָה, וּמַחֲאֵי אַרְחָא
 מִתְנַהֲרִין כֹּל שְׂאֵר אַרְחִין דְתַלְיִין בְּזַעִיר אַנְפִּין.

חֲאֵי עֲתִיקָא סְבָא דְסְבִין, כְּתָרָא עֲלָאָה לְעֵילָא, דְמִתְעַטְרִין בֵּיה כֹּל עֲטָרִין,
 וְכְתָרִין מִתְנַהֲרִין, וְכֹל בּוּצִינִין מְנִיָּה וּמִתְלַחֲטִין (וּמִתְנַהֲרִין), וְחֲוָא הוּא

~~~~~ דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר ~~~~~

חד אַרְחָא באד"ר (קבט. קלו). חד ארחה הוא יסוד צדיק, הנקרא חד ארחה, בסוד
 ארחה לצדיק (ישעיה כו ז), דעתיקא קדישא, דְנְהִיר שְׁמַאִיר בְּפִלְגּוּתָא דְשַׁעְרֵי
 סְבִיבֵי שֶׁל יִסוּד צְדִיק נִצְמַחִים שְׁעֵרוֹת, וְיִסוּד צְדִיק פְּלִיג וְחִלּוֹק בִּינֵיהֶם (ע"ה שער
 הולדת אור"א פ"ה), דְנִפְקֵי מִמּוּחָא שְׁאוּר שֶׁל הַצְדִּיק הַזֶּה יוֹצֵא מִמּוּחָא שֶׁהוּא הַדְּעַת
 עֲלִיּוֹן, הוּא אַרְחָא דְנְהִירִין בֵּיה צְדִיקִיָּא אֹר הַקְּדוּשׁ הַזֶּה מְאִיר בֵּיה לְצְדִיקִיָּא, ב' יְסוּדוֹת
 צְדִיקִים שֶׁל זו"ג, לְעֵלְמָא דְאֵתִי בִּזְמַן שְׁבִיהִמ"ק קִיּוּם, שְׁאוּ יֵהִיו זו"ג גַּם כֵּן
 בְּכַחֲנִית תְּרִין רַעִין דְלָא מִתְפָּרְשִׁין לְעֵלְמִין כְּמוֹ אור"א מִמֶּשׁ (פְּעִ"ה שְׁעַר הַתְּפִלָּה פ"ו),
 דְכְתִיב וְאֵרַח צְדִיקִים שֶׁל זו"ג מְאִירִין אֹז כְּאֹר נֹגַהּ וְגו', וְעַל דָּא כְתִיב אֲזַ
 תִּתְעַנֵּג עַל יְהוָה שְׁנַתְעוֹרֵר ע"י יְהוּד שֶׁל תְּרִין צְדִיקִים שֶׁל זו"ג יְהוּד לְעֵלְיֹן שֶׁהוּא
 עַל ה', כְּלוּמַר עַל יְדֵי זו"ג שְׁמִיּוּד הַתְּחַתּוֹן, נִתְעוֹרֵר יְהוּדִים עַד הַאִין סוּף ב"ה, זֶה
 מְעוֹרֵר לֹזֶה וְזֶה לֹזֶה (ע"ה שְׁעַר הַנְּסִירָה פ"ג), וּמַחֲאֵי אַרְחָא מִתְנַהֲרִין כֹּל שְׂאֵר אַרְחִין
 דְתַלְיִין בְּזַעִיר אַנְפִּין יִסוּד צְדִיק דו"א כְּשֶׁהוּא מִתִּיּוּד עִם מַלְכוּת כְּבִיכּוּל, אֹז יִסוּד
 צְדִיק תְּלוּי בְּאוּיר יִסוּדָה דְמַלְכוּת, כִּי שֶׁם לֹא נִמְצָא בְּעַת הַיְּהוּד אֵלָא חֲלַל אוּיר לְבַד
 (ע"ה שְׁעַר הַנְּסִירָה פ"ד).

חֲאֵי עֲתִיקָא שְׁהוּא א"א, סְבָא דְסְבִין הַנִּקְרָא סְבָא שְׁכַל עֲתִיקִין שֶׁל זְקֵנִים שְׁלִמְעֵלָה
 נִכְלָלִין, כְּתָרָא עֲלָאָה לְעֵילָא שֶׁהוּא בְּכַחֲנִית כְּתַר עֲלִיּוֹן שֶׁל עוֹלָם אֲצִילוֹת,
 דְמִתְעַטְרִין בֵּיה כֹּל עֲטָרִין, וְכְתָרִין מִתְנַהֲרִין עֲטָרִין חֶם כְּתָרִים, כִּי כְתַר וְעֲטָרָה
 שְׁנֵיהֶם הִבְנָה אַחַת, כִּי עֲטָרָה הוּא לְשׁוֹן סוּבְב, כְּמוֹ עוֹטְרִים אֵת דוּד וְאִנְשׁוֹ (ש"א כג
 כו), שֶׁהוּא לְשׁוֹן כּוֹתְרוֹת (ע"ה שְׁעַר תִּינּוּק פ"ב), לֹזֶה אֹמַר דְמִתְעַטְרִין בֵּיה בְּכְתַר
 דְא"א, כֹּל עֲטָרִין דְחוּ"ג שֶׁל דְעַת עֲלִיּוֹן, וְאִתָּא בּוּדוּר (פ' מִשְׁפָּטִים סְבָב). רִישָׁא דְמַלְכָּא
 בְּחֶסֶד וּגְבוּרָה אֶתְתַקֵּן, וְזֵהוּ שְׁבוּ כוֹלָל מַכֵּל עֲטָרִין דְחוּ"ג וְכְתָרִין שְׁלִמְעֵלָה הִימְנָה,
 וְכֹל בּוּצִינִין מְנִיָּה וּמִתְלַחֲטִין יְדוּע הוּא בּוּצִינָא הוּא הַמְּנֹרָה שֶׁל שְׁבַעָה נְרוֹת,

אַתְר דְּשִׁירוּתָא אֲשֶׁתְּכַח מְעַתִּיקָא קְדִישָׁא, דְּאַתְנַהֵיר מִמְזָלָא, הוּא נְהִירו
דְּחֻכְמָתָא, דְּאַתְפְּשֵׁט לְתַלְתִּין וְתָרִין עֵיבָר, וְנִפְקָא מִהָהוּא מוֹחָא
סְתִימָאָה, מִנְהִירו דְּבִיהַ.

וּמַה דְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא נְהִיר בְּקִדְמוּתָא (ס"א בְּחֻכְמָתָא), דָּא הוּא שִׁירוּתָא
מִמְזָא דְּאַתְגְּלִיָּא (ת"ו), וְאַתְעֵבִיר לְתַלַּת רִישֵׁין, וְרִישָׁא חָדָא פְּלִיל לֹון,
וְאַלִּין תַּלַּת מִתְפְּשֵׁטִין לְזַעֵיר אַנְפִּין, וּמְאַלִּין נְהִרִין פְּלָא.

אַתְגְּלִיָּף הַאי חֻכְמָתָא, וְאַפִּיק חַד נְהָרָא דְנְגִיד וְנִפִּיק לְאַשְׁקָאָה גְּנָתָא,

דְּמִשְׁק אֲלִיעֶזֶר ~~~~~

אַתְר דְּשִׁירוּתָא אֲשֶׁתְּכַח מְעַתִּיקָא קְדִישָׁא שְׁהוּא כְּתֵר קוּצוּ שֶׁל יו"ד דְּעַתִּיקָא
קְדִישָׁא שְׁהוּא א"א, דְּאַתְנַהֵיר מִמְזָלָא אֹור שֶׁל חֻכְרָא דֵא"א מְאִיר בְּאַצִּילוֹת
מִכַּח מוֹזָא, הוּא נְהִירו דְּחֻכְמָתָא חֻכְמָתָא דְּסְתִימָאָה דֵא"א עֲצוּמו, דְּאַתְפְּשֵׁט
לְתַלְתִּין וְתָרִין עֵיבָר, וְנִפְקָא מִהָהוּא מוֹחָא סְתִימָאָה, מִנְהִירו דְּבִיהַ מְאֹור
דְּחֻכְמָתָא סְתִימָאָה דֵא"א מִתְפְּשֵׁט ל"ב עֵיבָר שְׁבִיטוּדָה דֵאמָא, הַנְקְרָאִים ל"ב
נְתִיבוֹת, הַבָּאִים מִכַּח ל"ב שְׁבִילוֹין שְׁבִיטוּד אַבָּא חֻכְמָה דֵאצִּילוֹת, כִּי שְׁבִיל הוּא יוֹסוּד
אַבָּא, וְנְתִיב הוּא יוֹסוּדָה דֵאמָא (פְּע"ח שַׁעַר הַבְּרֻכּוֹת פ"ב).

וּמַה דְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא נְהִיר בְּקִדְמוּתָא א"א יְהִיָּה בְּכַחֲנִית כְּתֵר רֹאשׁ לְכָל עוֹלָם
וְעוֹלָם, דָּא הוּא שִׁירוּתָא מִמְזָא דְּאַתְגְּלִיָּא הַסִּיבָה שֵׁא"א יְהִיָּה בְּכָל עוֹלָם
וְעוֹלָם בְּחִינַת כְּתֵר רֹאשׁ, הוּא עַל יְדֵי שְׁהוּא רֹאשִׁית הַתְּגֻלוֹת, וְאַתְעֵבִיר לְתַלַּת
רִישֵׁין שְׁמַמְנו נְתַקֵּן תַּלַּת רֹאשֵׁין לֵא"ו"א, שְׁהִם נְתַגְלִין בְּעוֹלָם אֲצִילוֹת, וְרִישָׁא חָדָא
שְׁהוּא הַדְּעַת הַמְכַרְיַע בֵּין א"ו"א, פְּלִיל לֹון ל"ב מוֹחִין דֵא"ו"א בּו, וְאַלִּין תַּלַּת
מִתְפְּשֵׁטִין לְזַעֵיר אַנְפִּין הָאֵרָה שֶׁל ג' מוֹחִין יוֹרְדִין וּמִתְפְּשֵׁטִין לְנַח"י דֵא"ו"א, וּמִשְׁם
בֵּא תַלַּת מוֹחִין ל"ו"א, וּמְאַלִּין נְהִרִין פְּלָא וּמִהָאֵרָה שֶׁל ג' מוֹחִין דֵא"ו"א, נּוֹתְנִים
א"ו"א ל"ו"א גַם כֵּן אֹור לְמַלְכוּת דֵאצִּילוֹת, וּמַלְכוּת דֵאצִּילוֹת מְאִירָה מִכַּח זֶה לְבִי"ע,
שְׁהוּא לְהִם בְּכַחֲנִית נְשֻׁמָה, כִּי הִם בְּנִיָּה (ע"ה שַׁעַר הַכְּלָאִים פ"ט וְשַׁעַר הַנְּסִירָה פ"ג).

אַתְגְּלִיָּף הַאי חֻכְמָתָא שְׁהוּא חֻכְמָה אַבָּא דֵאצִּילוֹת חוֹקֵק וְרוּשֵׁם, וְאַפִּיק חַד נְהָרָא
כְּשִׁנְתַּקֵּן וְנַחֲקֵק אַבָּא עֵלָאָה בְּפִרְצוּף הַשְּׁלָם שְׁלו, אַז הוּצִיא יוֹסוּד צְדִיק שְׁלו
מִכַּח אֵל הַפּוּעֵל, שְׁבו אֹור קְדֻמָּאָה (פְּע"ה שַׁעַר הַעֲמִידָה פ"ד), דְּנְגִיד וְנִפִּיק לְאַשְׁקָאָה
גְּנָתָא וְאֹור הוּזָה הַמְשִׁיךְ לֵאמָא עֵלָאָה הַנְקְרָא גֵן עֵלְיוֹן, וְעֵפִיל אֹור הַגְנוּז הוּזָה,

הַשְּׁתָּא תְּנַוּד חַיִּוְתָא, צְפְרָאן טַאסִין, מִשְׁתַּקְעָן בְּנוֹקְבָאן דִּימָא רַבָּא, וְחַבְרֵיָא פְּלִהוּ שְׁתִּיין דְּמָא.

קָם רַבִּי חַיָּיא עַל רַגְלוֹי, וְאָמַר, עַד הַשְּׁתָּא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא מִשְׁתַּדְּל (ס"א מִשְׁתַּדֵּל) עֲלֵן, הַשְּׁתָּא לָאוּ הוּא עֵדוֹן, אֲלֵא לְאִשְׁתַּדְּלָא בִּיקְרִיָּה, קָם רַבִּי אֱלֵעָזָר וְרַבִּי אַבָּא, נְטִלוּ לִיה בְּטִיקְרָא דְסִיקְלָא.

מֵאַן חָמָא (ס"א עֲרַעְרָא וְעֲרַבְבִּיָּא) עֲרַבְבִּיָּא דְחַבְרֵיָּא, וְכֹל בֵּיתָא הוּוּ סְלִיק רִיחִין, סְלִיקוּ בֵּיה בְּפִרְרִיָּה, וְלֵא אִשְׁתַּמְשׁ בֵּיה אֲלֵא רַבִּי אֱלֵעָזָר וְרַבִּי אַבָּא, אָתוּ טְרִיקוּן וּמְאִרִי תְרִיסוּן דְּכַפֵּר צְפְרִי, וְטְרַדְאן בְּהוּ, (ס"א

~~~~~ דְּמִשְׁק אֱלִיעָזָר ~~~~~

הַשְּׁתָּא תְּנַוּד חַיִּוְתָא חַיִּוְתָא מַלְכוּת, שְׂכִינָה הַקְדוּשָׁה תַּחֲיָה ח"ו נַע וַנְד בֶּאֱרִין, כִּי לֹא יִהְיֶה לָּהּ מִי שִׁיעֵלָה אוֹתָהּ לְמַקּוּמָה עַל יַדֵּי עֲלוּת מ"נ אֲצֵלָה, צְפְרָאן טַאסִין ת"ת וְיִסוּד דו"א קְדִישִׁין נִקְרָאִים צְפְרִין, וְהֵם טַאסִין בְּסוּד וְרוּחַ אֱלִיקִים מִרְחַפֵּת עַל פְּנֵי הַמַּיִם (כְּרַאשִׁית א ב), לְמַצּוֹא מ"נ וּמ"ד מְעוּלֵם הַעֲשִׂיָּה מִבְּנֵי אָדָם, כִּי אָדָם הִרְאִשׁוֹן לֹא הִיָּה עוֹבֵד אֶת הָאֲדָמָה, כְּדַכְתִּיב (שֵׁם ב ה) וְאָדָם אֵין לְעִבּוּד אֶת הָאֲדָמָה מַלְכוּת (ע"ה שַׁעַר הַנְּקוּדִים פ"ו), לִזֶּה הֵם טַאסִין לְחַפֵּשׁ מִקּוּם הַשְּׂכִינָה עִם מ"נ מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי הַשְּׂכִינָה אֵינָה בְּמַקּוּמָה, אֵלֵא בְּגוּלוֹתָא, מִשְׁתַּקְעָן בְּנוֹקְבָאן דִּימָא רַבָּא כְּדִי לִינַק מִשֵּׁם חַיִּוְתָם, כִּי ז"א קְדִישִׁין עוֹשֶׂה כֵן תְּמִיד, כְּשֶׁאֵין לְמַלְכוּת מ"נ אוּ הוּא עוֹלָה לְאִמָּא עֲלָאָה לִינַק מִשֵּׁם וְלֹא לִיתֵן מִהַשְּׁפַעְתּוֹ לִזְוֹלְתוֹ לְמַלְכוּת (ע"ה שַׁעַר מ"נ וּמ"ד פ"ב), וְחַבְרֵיָּא פְּלִהוּ שְׁתִּיין דְּמָא עַל יַדֵּי הַכֹּאֵה שֶׁחִבּוּ אֶת רֹאשָׁם בְּכוֹתֵל.

קָם רַבִּי חַיָּיא עַל רַגְלוֹי, וְאָמַר, עַד הַשְּׁתָּא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא מִשְׁתַּדְּל עֲלֵן כְּדִי שְׁנַחֲיָה כּוֹלְנוּ נְכוּנִים תְּמִיד בְּדַעַת צִלּוֹל וַיִּשְׂר, וְלִמַּד אוֹתְנוּ דְרַךְ הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, הַשְּׁתָּא לָאוּ הוּא עֵדוֹן, אֲלֵא לְאִשְׁתַּדְּלָא בִּיקְרִיָּה לְאִשְׁתַּדֵּל עֲלֵיו, קָם רַבִּי אֱלֵעָזָר וְרַבִּי אַבָּא, נְטִלוּ לִיה בְּטִיקְרָא דְסִיקְלָא מִין כְּלִי גְדוּלָה חֲדָשָׁה.

מֵאַן חָמָא עֲרַבְבִּיָּא דְחַבְרֵיָּא, וְכֹל בֵּיתָא הוּוּ סְלִיק רִיחִין רִיחַ גֵּן עֵדוֹן, וְאִפְשֵׁר מִמְּתִיבְתָא שְׁלוּ בֵּא לְמַטָּה, סְלִיקוּ בֵּיה בְּפִרְרִיָּה בְּמַטָּה שְׁלוּ, וְלֵא אִשְׁתַּמְשׁ בֵּיה אֲלֵא רַבִּי אֱלֵעָזָר וְרַבִּי אַבָּא, אָתוּ טְרִיקוּן וּמְאִרִי תְרִיסוּן דְּכַפֵּר צְפְרִי בְּעֵלֵי בְּתִים וְרַאשִׁים שְׁלָחַם, וְטְרַדְאן בְּהוּ שְׁחִיו מוֹנַעִים לְקַבּוּר שֵׁם אֲצֵלִם בְּכַפֵּר

דצפרי וטרדיא, וחו) בני מרונאי צווחין בקטירין, דחשיבו דלא יתקבר תמן. בתר דנפק פורייא, הוה סליק באוירא, ואשא הרה להיט קמיה, שמעו קלא, עולו ואתו ואתכנשו להילולא דרבי שמעון, (ישעיה נז ב) יבא שלום ינחהו על משכבותם.

כד עאל למערתא, שמעו קלא במערתא, זה האיש מרעיש הארץ, מרגיז ממלכות, כמה פטרין ברקיעא משתכבין (ס"א ולא משתכבין) ביומא דין בגינה, דנא רבי שמעון בר יוחאי, דמאריה משתבח ביה בכל יומא, זבאה חולקיה לעילא ותתא, כמה גניזין עלאין מסתמרן ליה, עליה אתמר, (דניאל יב יג) ואתה לה לקיח ותנח ותעמוד לגורלה לקיח הימין.

עד כאן האדרא זוטא קדישא

~~~~~ דמשק אליעזר ~~~~~

שלחם, והוה בני מרונאי צווחין בקטירין בני מרונאי שלחו בעלי בתים הגדולים שהם חשובים דכפר וצעקו, דחשיבו דלא יתקבר תמן אצלם, וכל זה היה בעת שהיו רוצים חברייא קדישא לחפור מקום קבורתו.

בתר דנפק פורייא כשיצא מטתו עם רשב"י מבתו, הוה סליק באוירא שהיה מטתו עם רשב"י פרח באוירא, ואשא הרה להיט קמיה לפני מטתו היה שורף אש קדוש, שמעו קלא, עולו ואתו ואתכנשו להילולא דרבי שמעון, יבא שלום ינחהו על משכבותם.

כד עאל למערתא, שמעו קלא במערתא, זה האיש מרעיש הארץ, מרגיז ממלכות, כמה פטרין ברקיעא משתכבין ביומא דין בגינה אלא מליצי יושר, דנא רבי שמעון בר יוחאי, דמאריה הקב"ה משתבח ביה בכל יומא, זבאה חולקיה לעילא ותתא, כמה גניזין עלאין מסתמרן ליה כמה סודות ורזין עלאין משתמרין ליה, מחדושוו שהיה מחדש כל ימי חייו, עליה אתמר, ואתה לה לקיח ותנח ותעמוד לגורלה לקיח הימין לפי שרשב"י ע"ה היה יסוד אבא, לזה נאמר עליו 'זאתה' קדוש ה', 'לך לקיח' יסוד אבא שהוא מקומך שם, שיסוד צדיק נקרא ק"ץ ח"י יצה"ק, 'זתנח' גופך הקדוש בקבר, 'זתעמוד' אה"כ 'לגורלה' שהוא מתיבתא שלו, 'לקיח הימין' דקדושה, שיסוד אבא הוא בקו ימין.

עד כאן האדרא זוטא קדישא